

Kbh. 23. januar 2017

Henvendelse angående Udlændingestyrelsens behandling af familiesammenføringsager for flygtninge fra Eritrea

I løbet af november og december er en lang række af de eritreanske ansøgninger blevet afgjort, og en del har fået afslag på ægtefællesammenføring. Vi har i foreningen Refugees Welcome været i kontakt med flere hundrede af de eritreanske flygtninge, lige siden de ankom til Danmark (mange i 2014 og 2015). Vi kender derfor detaljerne i mange af de eritreanske asylsager, og vi har opnået et grundigt kendskab til forholdene i Eritrea gennem disse, samt via diverse baggrundsoplysninger og samarbejde med eritreere, som har boet her i længere tid.

Vi anmoder om, at alle afslag på familiesammenføring samt ikke-anerkendte ægteskaber til eritreanske flygtninge tages op til fornyet overvejelse hurtigst muligt. Sagsbehandlingen har allerede været urimeligt lang i mange af sagerne, helt op til 24 mdr. inkl. screeningsperiode.

Afslagene indeholder 4 elementer, som alle er problematiske:

1. For at anerkende ægteskabet kræves der fremlæggelse af både en religiøs og en civil vielsesattest.
2. For tilladelse baseret på samliv kræves der et samliv på 18-24 mdr.
3. Der er eksempler på sager, hvor et barn har fået tilladelse, mens den anden forælder har fået afslag.
4. Uvedkommende og tvivlsomme spørgsmål og argumenter.

Vi mener, at en del af afslagene på ægtefællesammenføring er forkerte, og er udtryk for at Udlændingestyrelsens familiekontorer har et begrænset kendskab til de faktiske forhold i Eritrea. Man kan sige, at selve de forhold, som giver asyl hos styrelsens asylkontor, ignoreres i familiekontoret. Der er tale om "ganske særlige grunde", når det gælder sager fra Eritrea. En del af disse afslag udgør derfor en overtrædelse af artikel 8 i EMRK. Det vil vi argumentere for i det efterfølgende.

Vi anerkender, at de særlige forhold i Eritrea gør det vanskeligt at verificere dokumenter og oplysninger, og at ansøger selv har et ansvar for at oplyse sin egen sag. Derfor har vi til sidst en række forslag til alternativ dokumentation, som i højere grad vil kunne indkredse misbrug og give afslag i de sager, hvor der er reel grund til at betvivle oplysningerne.

Ad 1 (1): Anerkendelse af ægteskab: Vielsesattester i Eritrea

I Danmark anerkendes et udenlandsk ægteskab, hvis det er indgået i overensstemmelse med reglerne i det land, hvor ægteskabet er indgået. Udlændingestyrelsen har efter vores mening misforstået de gældende regler i Eritrea, når man afviser ægteskaber, hvor ansøger kun er i besiddelse af den religiøse attest, som ugyldige.

Det fremgår af oplysninger fra den eritreanske regering og eritreanske ambassader i udlandet (bilag A + B1), at der er tre former for ægteskab, som alle anerkendes juridisk i Eritrea:

- religiøst ægteskab
- traditionelt ægteskab
- civilt ægteskab.

I alle tre former er det et krav, at begge personer er over 18 år, ikke tidligere er gift og begge er til stede fysisk ved brylluppet, og de må ikke være beslægtede (visse af kravene gælder dog ikke for de muslimske ægteskaber). Desuden skal det bekræftes af i alt 5 vidner: to fra hver familie og en 'mellemand'.

Ifølge de eritreanske myndigheder skal alle religiøse ægteskaber *også* registreres på det lokale distriktskontor, og dette har ført til det danske krav om at kunne fremvise en attest på denne registrering. Vi kan ikke sige med sikkerhed, hvorvidt denne registrering finder sted eller ej – men det er tydeligvis ikke praksis, at ægtefællerne får en attest på den civile registrering.

Baggrundsoplysninger uafhængige af de eritreanske myndigheder anfører, at registreringen slet ikke finder sted i praksis, og bekræfter flygtningenes egne udsagn om at der ikke er noget formelt krav om at få udstedt bevis på registrering af ægteskaber og fødsler, og at det er umuligt for personer, som ikke bor i Asmara (bilag B2).

Den eritreanske regering har en interesse i at give et billede af Eritrea som mere moderne og effektivt end landet i virkeligheden er, og derfor er det meget sandsynligt, at registreringen ikke fungerer i praksis. Herboende eritreere fortæller, at registreringen blev lavet oftere før i tiden, men kun på den måde, at man fik en kvittering på administrationsudgiften fra kirken for at anmelde vielsen. Nu til dags er samfundet blevet mere korrump, og næsten ingenting bliver gjort medmindre man betaler bestikkelse.

*Fra UK Home Office report, info from embassy in Asmara Aug 2010 (vores oversættelse):
“Folkekongresserne har en forpligtelse til at sørge for tjenestemænd, som skal udfærdige attester efter ønske fra enhver person. Men i praksis er der ikke etableret Folkekongresser sådan som loven anfører. Derfor er det ikke muligt at registrere fødsler, ægteskaber og dødsfald uden for Asmara. (...) Registrering er dog ikke obligatorisk for folk, heller ikke i Asmara. De fleste registrerer dog fødsler for at få alle familiemedlemmer med på rationeringskortet. Der er ikke noget centralt register for alle dokumenter.”*

UK Home Office, Country of Origin Information Report Eritrea, Aug 2012 (bilag B2)

Dette stemmer overens med, hvad de eritreanske flygtninge i Danmark fortæller: vielsen foretages i kirken, og man får en attest udstedt fra kirken. Denne attest er gyldig som dokumentation for ægteskabet i alle situationer, hvor man skulle få brug for det – den er gyldig i alle civile forhold. Derfor er der ingen grund til at bede om endnu en attest hos distriktskontoret.

Næsten alle eritreanske flygtninge i Danmark har fremlagt en vielsesattest udfærdiget af den kirke, hvor vielsen blev foretaget. De fortæller samstemmende, at de aldrig har fået udstedt en attest fra den offentlige administration, medmindre de kommer fra Asmara. De fortæller ligeledes samstemmende, at det ikke er muligt at fremskaffe en attest, når den ene eller begge ægtefæller har forladt Eritrea. De har alle forladt Eritrea ulovligt og er i risiko for umenneskelig straf, hvis de vendte tilbage – og bla. af den grund har de fået asyl i Danmark.

Enkelte har på opfordring fra Udlændingestyrelsen efterfølgende indsendt civile attester, hvoraf nogle er falske. Dette er udtryk for en desperat handling i mangel på alternative løsninger. Eftersom kravet fra Udlændingestyrelsen reelt er umuligt at imødegå, vil nogle ansøgere i stedet skaffe falske dokumenter, hvilket medfører en risiko for at alle dokumenter fra Eritrea på et tidspunkt vil blive afvist som umulige at verificere.

Det svenske Migrationsverket, som har mange års erfaring med familiesammenføring til tusinder af eritreere, svarer os i en mail, at man "kræver vielsesattest, ægteskabsbevis eller tilsvarende. *Eventuelt* (vores fremhævelse) dokument, som viser at ægteskabet er registreret i hjemlandet. Dette er de generelle krav, men hver ansøgning vurderes individuelt." (...) (bilag F).

Ad 1 (2): Anerkendelse af ægteskab/ Fremskaffelse af dokumenter efter udrejse

Det næste spørgsmål handler om, hvorvidt det er muligt at fremskaffe en attest eller et dokument af en hvilken som helst type, efter at en person er udrejst fra Eritrea. Dette gælder således også for dåbsattester, fødselsattester, ID-dokumenter, kørekort osv.

Så godt som alle eritreanske flygtninge i Danmark har forladt landet illegalt, med risiko for at blive skudt på grænsen, og i tilfælde af at man blev opdaget udsigt til lange fængselsstraffe og tortur. Selve det faktum, at man har forladt landet illegalt, regnes som tilstrækkelig grund til at få asyl efter §7,2. Mange er desuden flygtet fra militærtjeneste, hvilket ligeledes udløser en hård straf og fører til asyl efter §7,1. Som herboende flygtning står man således i et modsætningsforhold til sit hjemlands myndigheder, og kan ikke bede om tjenester, såsom at få udstedt et dokument.

Talrige baggrundsoplysninger beretter om, at de eritreanske myndigheder har en etableret praksis med at straffe tilbageværende familiemedlemmer, når en person flygter – både i form af høje bøder, fængsling og ekstra afsoning af national/militær tjeneste (bilag G). Man kan således heller ikke henvende sig på et myndighedskontor som ægtefælle eller andet familiemedlem til en flygtet person og bede om et dokument. Enhver henvendelse vil udgøre en risiko for de familiemedlemmer, som stadig er i landet – navnlig, hvis det er lykkedes at holde flugten hemmelig. I øvrigt vil udstedelsen af en vielsesattest kræve begge parters underskrift og tilstedeværelse.

Det kan muligvis lade sig gøre for enkelte med de rette, korrupte forbindelser og brug af bestikkelsespenge, men det kan ikke forventes fra de danske myndigheder, at man gør brug af sådanne metoder. Det favoriserer desuden personer med gode forbindelser til regimet og stiller de personer dårligt, som allerede har en konflikt, dvs. jo stærkere asylsag, jo ringere chance for at fremskaffe et dokument.

Den eneste eksisterende mulighed for at få udstedt dokumenter, hvis man er udrejst, er at underskrive et 'letter of regret/apology' og begynde at betale 2% af sin årsindtægt til den eritreanske stat (se bilag C +D). Dette er en ulovlig praksis ifølge tre FN resolutioner. Desuden er det at sidestille med at opgive sin asylstatus, da man på den måde overgiver sig til at støtte det regime,

som man flygtede fra, og skriver under på, at man vil affinde sig med straffen for at være flygtet. Den nyeste kilde for dette er den britiske journalist Martin Plaut, som i sin bog fra 2016 *Understanding Eritrea* skriver, at 2%-skatten er en forudsætning for at få vielses- og fødselsattester udleveret, og at FNS sikkerhedsråd har henstillet til alle stater at stoppe denne skat (bilag D).

The Diaspora tax has been condemned by the United Nations Security Council (UNSC) as being in violation of Security Council Resolutions 1844 (2008), 1862 (2009) and 1907 (2009).

Når de danske myndigheder kræver, at man fremsender et civilt registreringsbevis for ægteskabet, hvilket oftest er umuligt, presser man flygtningen til i desperation at betale for falske dokumenter, som fremstilles udenfor Eritrea. Disse falske dokumenter kommer til at undergrave tilliden til de ægte, og til flygtningenes troværdighed.

Ad 2 (1): Tilladelse baseret på samliv/ Definition og tidskrav ifølge EMRK art. 8

Flere afslag er begrundet med, at der ikke er tale om et etableret familieliv, og i så fald at det ikke har varet længe nok. Udlændingestyrelsens praksis kræver et samliv på 18-24 mdr, hvilket ikke ses at være begrundet i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis.

Migrationsverket skriver i en mail til os om de svenske krav til samlevende: "Kravet er at man skal have boet sammen inden man flygtede til Sverige, der er ingen generelle tidsgrænser, da det altid må vurderes i hvert enkelt sag." (bilag F).

Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg har understreget, at en familie skal ses som en helhed, og at man må se på hver enkelt sag i relation til de faktiske omstændigheder. Desuden kan retten til privatliv også have indflydelse, selv hvis familielivet ikke vurderes tilstrækkeligt tæt.

Domstolen pålægger staterne et ansvar for ikke blot at forhindre et eksisterende familieliv, men også for ikke at forhindre et fremtidigt familieliv. Dette er i høj grad relevant i mange af de afslag til eritreanere, som er begrundet i at samlivet har varet for kort tid – parret har ønsket at leve sammen, men er blevet forhindret i det.

Ad 2 (2): Tilladelse baseret på samliv/ Reelle muligheder for samliv

I Eritrea er mulighederne for at udøve det familieliv, som man ønsker, stærkt begrænsede af flere grunde. Ifølge FNs særlige rapportør om Eritrea overtrædes menneskerettighederne omkring retten til at gifte sig og udøve sit familieliv i landet (bilag H). Det er derfor ikke rimeligt at stille samme krav til ægtefællers eller kæresters samliv på samme bopæl, som hvis der var tale om et land med almindelig frihed for borgerne. Mange har ganske enkelt været forhindret i at gifte sig, at bo sammen eller at have daglig kontakt, selvom de måtte ønske det.

Hvis man aftjener national- eller militærtjeneste (hvilket ikke altid er klart adskilt), bliver man udstationeret til et sted og skal opholde sig der, hvilket ofte kan være langt fra ens fødeegn eller ægtefælle. Man skal søge om orlov hos sin overordnede, og det bevilges ofte kun en eller to gange om året – måske slet ikke, hvis man har gjort sig upopulær. To ægtefæller kan være indkaldt til

tjeneste samtidig langt fra hinanden, og får ikke nødvendigvis orlov samtidig. Der er desuden ikke fri bevægelighed i landet, men vejspærringer hvor der skal fremvises passerseddel.

For kærester kan det betyde, at man ikke har mulighed for at gifte sig, når man ønsker det. For ægtefæller kan det betyde, at man ikke kan bo sammen, selvom man ønsker det.

For mange er det desuden økonomisk umuligt at stifte en kernefamilie for sig selv – mange bliver boende hos deres forældre efter at de er gift og har fået børn, fordi indkomsterne er umulige at overleve på, og en stor familie ofte må klare sig med hvad de får tilsendt fra familiemedlemmer i udlandet. Traditionelt bor man også ofte flere generationer i 'compounds' fremfor små enkeltboliger.

For mange af de herboende er det selve flugten fra hjemlandet, der har forkortet samlivet. I et afslagene (sagsnr. 15/269042) skriver styrelsen:

"Vi har vurderet, at I kan have haft et familieliv omfattet af EMRKs artikel 8, men at dette familieliv er blevet afbrudt. (...) - at AFK har valgt at tage ophold i Sudan i 22 mdr, inden han rejste videre til Danmark."

Hvis den argumentation skulle holde, kunne man give alle flygtninge afslag på familiesammenføring. Masser af familier har været adskilt i lang tid pga. flugten.

Endelig har en stor del af de eritreere, som har fået asyl i Danmark, tilbragt flere år i fængsel. Dette kan også have udskudt deres mulighed for at gifte sig, eller have givet et afbræk i samlivet.

Alle disse forhold gør det urimeligt at stille et krav om 18-24 mdr samliv på samme adresse til par fra Eritrea. En adresse, som i øvrigt ikke kan dokumenteres, men udelukkende beror på udtalelser.

Fra UN Special Rapporteur on Eritrea, maj 2014 (bilag H):

68. Impact on families and communities: *Conscripts are posted far from their families and homes, which makes it difficult to maintain personal contacts; for example, a teacher may be posted to a remote and distant location. Compulsory national service takes away sons who should be tending family farms, which causes financial crises in farming communities. By depriving families of labour and income, everyone is put in a situation of struggling to survive and to meet basic daily needs. Conscripts and soldiers are granted leave on a discretionary basis, which may be arbitrary, so that they often work longer than 12 months without being granted leave to visit their families; and they can be denied leave arbitrarily. If they overstay their leave, even for one day, or go on leave without permission, they are usually arrested and detained.*

64. The salary and allowances *for dependants during the national service is so low that recruits are unable to fend for themselves or support their families. The monthly pay during the initial six months of military training and the subsequent 12 months of active service is 50 ERN, with an additional 45 ERN provided to supplement food rations. (...) The (monthly) rent for a two-bedroom house can start at 1,500 ERN.*

59. Freedom of movement *is curtailed in Eritrea. The checking of identification papers at control points indicates the level of restraint and monitoring that citizens of Eritrea, including national service conscripts, are required to endure. Conscripts need a pass to travel throughout the country.*

66. Right to marry and found a family: *The low pay and the indefinite nature of national service have an incidence on the right to marry and found a family, a fundamental right*

protected under article 23 of the International Covenant on Civil and Political Rights and article 10 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights. Many national service conscripts are unmarried as they have been in service throughout their working life. Furthermore, it is unlikely that the salary of a conscript meets the requirements of article 23, paragraph 3, of the Universal Declaration of Human Rights, which states that everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity.

Ad 3: Sager, hvor et barn har fået tilladelse, men den anden forælder afslag

I de sager, hvor et barn har fået tilladelse til at bo hos sin far, men moren har fået afslag, vil vi gerne gøre opmærksom på, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol faktisk i nogle sager har sat barren lavere for mødre end for fædre, når det kommer til samliv med deres børn. Domstolen slår dog fast, at der grundlæggende eksisterer et familieliv mellem forældre og deres biologiske børn. Dette bør ikke afhænge af, om der har været et samliv eller ej.

Udlændingestyrelsen har tilsyneladende anerkendt dette familieband ved at give opholdstilladelse til herboende fædres børn baseret på DNA – desto mere kan det undre, hvordan man samtidig kan give afslag til barnets mor.

***Ahmut vs. The Netherlands 19916:** The bond between natural parents and their children is a strong indicator of the existence of family life: 'from the moment of the child's birth and by the very fact of it, there exists between him and his parents a bond amounting to 'family life'.*

***Osman vs Danmark 38058/09:** Menneskerettighedsdomstolen konstaterede indledningsvis, at samlivet mellem mindreårige, som endnu ikke havde stiftet egen familie, og de mindreåriges forældre var at betragte som familieliv i artikel 8's forstand (ret til respekt for privatliv og familieliv).*

Barnet har en ret til samvær med begge sine forældre. Når styrelsen giver tilladelse til at barnet flytter til Danmark, samtidig med afslag til den anden forælder, tvinges parret til at vælge mellem forældrene, og styrelsen forhindrer i praksis barnet i samvær med den anden forælder. Et barn i Danmark har ikke mulighed for noget som helst samvær med en forælder, som fx opholder sig i en flygtningelejr i Etiopien. Dette er en krænkelse af barnets rettigheder.

§9c stk 1 omhandler netop hensynet til familiens enhed, og et af de kriterier, som nævnes under de ganske særlige grunde, er "om parret har fået et barn sammen, eller på anden måde har forpligtet sig for hinanden". Et andet hensyn er, om Danmark er den nærmeste til at beskytte familielivet, hvis den herboende ikke kan tage ophold i sit eget eller ansøgerens hjemland – begge dele er tilfældet i disse sager. Når styrelsen afviser moren i disse sager, skyldes det manglende attest og/eller samliv med faren, som omtalt under pkt. 2.

Ifølge Børnekonventionen, som Danmark har tiltrådt, skal myndigheder i alle beslutninger vedrørende et barn varetage barnets bedste interesse. Der kan ikke herske nogen tvivl om, at for en 4-årig pige, som opholder sig i en flygtningelejr i Etiopien, er det i hendes bedste interesse at hendes mor følger med hende til Danmark og bosætter sig med faren.

Rent teknisk skal barnet normalt være i Danmark for at ansøge om familiesammenføring for sin anden forælder. Styrelsen har dog på vores anmodning hurtigt taget stilling i en sag, 16/265626, inden barnet er kommet hertil. Over 3 sider argumenter styrelsen for, at der ikke forelå et beskyttelsesværdigt familieliv mellem barnets forældre. De har været kærestere siden 2009 og fik et barn i 2012, men har aldrig giftet sig eller boet sammen pga. at faren var i militærtjeneste alle årene. Vores ansøgning har imidlertid hovedvægt på barnets tarv og barnets ret til samvær med begge sine forældre, hvilket i praksis ikke vil kunne lade sig gøre, medmindre moren får opholdstilladelse sammen med barnet. Moren er flygtning, som faren, og bor i en flygtningelejr uden opholdstilladelse i Etiopien. Hvis hun ikke får visum, vil hendes eneste mulighed for at være sammen med sit barn igen være at prøve at foretage rejsen til Europa med smuglerne, med stor risiko for at dø undervejs.

Styrelsens eneste argument i forhold til barnets tarv og barnets ret til samvær er, at det må være op til forældrene, hvem barnet skal bo hos – et umuligt valg, som vil gå ud over barnet, uanset hvad de vælger.

Ad 4: Uvedkommende og tvivlsomme spørgsmål og argumenter

Nogle af de afslag og breve om partshøring, som vi har set i vores rådgivning, indeholder spørgsmål og kommentarer, som tyder på et meget begrænset kendskab hos familiekontoret til baggrundoplysninger om Eritrea og til den flugt, som ansøgere og referenter har foretaget.

Om flugten:

I sag nr 15/102823 er der blevet indledt partshøring, i øvrigt længe efter at sagen var erklæret 'fuldt oplyst'. Et af spørgsmålene lyder:

"Du bedes oplyse, hvorfor du ikke valgte at tage familien med dig til Europa?"

Et absurd spørgsmål at stille en far til 4 børn, efter at han har overlevet en livsfarlig rejse på 4.000 km gennem Sahara og en sejltur i smuglerbåd fra Libyen til Italien. Siden han ansøgte om familiesammenføring i juni 2015, har hans familie forsøgt at overleve i en flygtningelejr i Etiopien, og har stadig efter 18 mdr ikke fået svar.

I sag nr 15/115285 anfører Udlændingestyrelsen under sin begrundelse bla.:

"Selvom det måtte lægges til grund, at du og SKT havde etableret et beskyttelsesværdigt familieliv i perioden januar 2007 - december 2009 i Eritrea, så ville dette ikke føre til en ændret vurdering, da familielivet i så fald måtte anses for afbrudt, idet SKT var 4 år i Sudan, hvor han bosatte sig og arbejdede uden at forsøge at etablere et familieliv med dig, hvorefter han frivilligt valgte at rejse videre til Europa."

Denne mand er flygtning, og han har ikke valgt noget som helst frivilligt. Han har forsøgt forgæves, som mere end 100.000 andre eritreanske flygtninge, at klare sig i Sudan. Men han har til sidst været tvunget til at fortsætte sin rejse, med livet som indsats. Hans søn er stadig i Eritrea hos en bedstemor, hans kone har ventet 2 år i Etiopien og truer nu med at følge efter sin mand, på samme måde som han kom. Han trygler hende om at lade være, og vente på det danske visum.

Samme argument anvendes i en anden sag om 22 mdrs ophold i Sudan, se under pkt. 2 (2).

Om ansøgningstidspunktet:

Endelig er det anført i flere afslag, at styrelsen "bemærker, at der ikke er søgt om familiesammenføring i umiddelbar forlængelse af at ansøger er meddelt opholdstilladelse (XX dato), da der først er søgt familiesammenføring (XX dato) – X mdr senere."

Det fremgår så vidt vi ved ikke af Udlændingeloven, at man skal ansøge straks – udover de forhøjede krav til familiesammenføring med børn, hvis der ansøges mere end 2 år efter at der er meddelt opholdstilladelse.

Som nyankommen flygtning modtager man ingen oplysninger eller vejledning omkring familiesammenføring. Skemaer og hjemmeside er kun på dansk og engelsk, hvilket mange ikke forstår på det tidspunkt. Ankomsten til den nye kommune kan være kaotisk, og vi har en hel del eksempler på, at en flygtning har bedt om hjælp i sin kommune til ansøgning straks, men enten har fået forkerte oplysninger eller ingen hjælp. Nogle af flygtningene har endda fået at vide fra kommunen, at man ikke kan ansøge før familien henvender sig til en dansk ambassade. Når man ser, hvor misforstået mange nyankomne udfylder skemaerne, bør det ikke lægges dem til last, hvis de først ansøger efter nogle måneder.

For eritreernes vedkommende er der desuden en særlig grund til, at de i nogle tilfælde har valgt at vente med ansøgningen. Det skyldes, at ægtefællen/barnet ikke kan udrejse lovligt fra Eritrea, og derfor skal arrangere flugten med en smugler. Det er både dyrt og risikabelt. Derefter er der opholdet i et af de to nabolande, Sudan eller Etiopien. Der skal man også finde en løsning for at klare sig i de mange måneder, hvor sagen kører i Danmark – i nogle tilfælde op til 2 år.

Forslag til en mere retvisende praksis

Eritrea er et land uden centrale arkiver, ingen digitalisering, begrænset bevægelsesfrihed, dårlig telefonforbindelse og kun meget begrænset internetadgang. Selv i hovedstaden er strømforsyningen ikke stabil. Man skriver heller ikke mange breve eller tager fotos til daglig. Det er derfor en udfordring for de danske myndigheder at undersøge, om et påstået familieforhold er ægte. Vi vil ikke afvise, at nogle snyder for at få fx en søster ud af landet under påskud af at hun er en ægtefælle. Nogle ægteskaber kan også være indgået udelukkende med henblik på at få personen ud af landet senere.

Kravet om at fremvise civile vielsesattester og fødselsattester er imidlertid umuligt at imødekomme, også for alle de ægte familier, sådan som vi ovenfor har gjort rede for. Man må i højere grad lade tvivlen komme ansøgerne til gode, men styrelsen kan samtidig bede om flere oplysninger og en anden type dokumentation, end man gør i dag.

• Bed om alternativ dokumentation i ansøgningsskemaet

Myndighederne kan allerede i ansøgningsskemaet opfordre til at vedlægge anden dokumentation, som måske ikke er beviser i sig selv, men dog kan være stærke indicier. Hospitalsjournaler, dåbsattester, kirkebøger, skolepapirer og personlige vidneudsagn vil i nogle tilfælde være mulige at skaffe.

Immigration and Refugee Board of Canada 2007:

“Ifølge det amerikanske Erhvervskonsulat, kan fødselsattester og vielsesattester kun udstedes til personer som befinder sig i Eritrea. Hvis det ikke kan lade sig gøre, foreslår Konsulatet at bruge hospitalsjournaler, dåbsattester, kirkebøger og vidneudsagn som erstatning for certifikatet.” (bilag B2).

• Bed om DNA-test, også for ægtefæller uden børn

Det er ulovligt i Eritrea at gifte sig med en beslægtet person, og det respekteres også traditionelt. Derfor kunne en udvidet brug af DNA-test være en mulighed, også i tilfælde hvor der ikke er børn i ægteskabet – her kan man fastlægge, om der i virkeligheden er tale om en søster eller en kusine.

Hertil må bemærkes, at det kræver ulovlig udrejse fra Eritrea for den pågældende, og dette kan tage lang tid og koste mange penge. Derfor anbefaler vi, at man kan få lov at sætte sin ansøgning i bero, hvis det ikke er muligt at foretage mundskrab indenfor den normale frist.

• ***Bed om fotos og video af familien/parret***

Religionen spiller en meget stor rolle i Eritrea, og en del har en videofilm fra deres bryllup eller børnenes dåbsfester. Man inviterer ofte mange hundrede mennesker til bryllup, så det vil ofte kunne dokumenteres på forskellige måder. Nogle bryllupper bliver dog indgået hemmeligt, fordi en af parterne gemmer sig for myndighederne af en eller anden grund, men selv i de tilfælde vil der ofte være fotos med de nærmeste. Skilsmisser er meget sjældne og problematiske, så derfor vil dokumentation for at et bryllup har fundet sted være et stærkt indicium for at ægteskabet er reelt. Eritreere elsker at tage billeder, og man kan godt med lidt besvær få sin familie til at sende fotos efter udrejsen uden at bringe nogen i risiko.

• ***Find de ægte dokumenter***

De dokumenter og certifikater, som Udlændingestyrelsen modtager, bør sammenlignes for at finde frem til de ægte – det vil ikke være så svært, hvis man har et vist antal. Hvis kravet om en civil attest bortfalder, vil der ikke være så stort incitament til at indsende falske attester.

• ***Skærbilleder og udskrifter fra internetkontakt***

Næsten alle ansøger er i jævnlig kontakt med den herboende over telefon, Viber, Messenger, Facebook, Skype osv. hvis ansøger er udrejst fra Eritrea. Udskrifter og skærbilleder kan hjælpe med til at dokumentere et nært forhold mellem parterne – med forbehold for, at forbindelsen både til Eritrea og nabolandene er både ustabil og dyr, og at flugten kan have givet lange, ufrivillige pauser i kontakten. Hvis ansøger opholder sig i Eritrea, er adgangen til kontakt begrænset, især udenfor Asmara kan der gå flere uger, hvor en herboende forgæves ringer op uden at få forbindelse. Telefonsamtaler foregår typisk ved at herboende køber billige taletidskort, som man smider væk efter brug – de kan derfor være umulige at dokumentere.

Vi står i øvrigt til rådighed for yderligere spørgsmål.

Med venlig hilsen

Medhanie Alem Cassa

BA i jura fra Asmara Universitet, MA i Global Refugee Studies fra Aalborg Universitet, seneste 10 mdr integrationskonsulent i Køge Kommune, tigrinya tolk og rådgiver i Refugees Welcome siden 2014.

Michala Clante Bendixen

Formand og leder af den juridiske rådgivning i Refugees Welcome de seneste 8 år, modtager af Menneskerettighedsprisen 2014, initiativtager og redaktør på hjemmesiden REFUGEES.DK.

Refugees Welcome
c/o Trampolinhuset
Thoravej 7, 2400 Kbh NV
refugeeswelcome.dk
kontakt@refugeeswelcome.dk

BILAG A: Procedures for Work and Residency, US government, side 3

Link: https://eritrea.usembassy.gov/uploads/images/5OrNKc7eg7Wo8ksUtBKDtA/Procedures_for_Work_and_Residency.pdf

Procedures of Marriage Eritrea

The Draft Civil Code of Eritrea states that the marriageable age for both sexes is 18 unless the woman is pregnant and declaration is made by a doctor.

In Eritrea there are three types of marriages legally accepted.

- Religious marriage
- Customary marriage
- Civil marriage

Marriage is a contract between couples. To enforce its legality there needs two witnesses from bride and two witnesses from bridegroom and one person middleman, a person selected by both parties. This works for the three types of marriages.

At this moment the Civil Marriage is taking place in zonal administration offices (Zobas), therefore, the middle person is always the zonal administrator.

Documentations needed for the contract of marriage is letter from the zonal administration that confirms the person is single. If one of the couples is a foreigner, needs birth certificate from place of born in addition.

Marriage is not allowed between persons related by consanguinity. Marriage between affinities is also not allowed.

A married person can not get remarried unless the previous marriage is dissolved legally. In short no Bigamy is allowed.

A detained person can not get married unless a judge allowed.

Marriage by proxy or representation is not allowed. Unless dispensation be given by the General Attorney for good cause.

1. Types of Marriage

Civil Marriage

Under the heading Procedures of Marriage the *Embassy of Eritrea in the United States of America* notes:

“The Draft Civil Code of Eritrea states that the marriageable age for both sexes is 18 unless the woman is pregnant and declaration is made by a doctor.

In Eritrea there are three types of marriages legally accepted.

- Religious marriage
- Customary marriage
- Civil marriage

Marriage is a contract between couples. To enforce its legality there needs two witnesses from bride and two witnesses from bridegroom and one person middleman, a person selected by both parties. This works for the three types of marriages.

At this moment the Civil Marriage is taking place in zonal administration offices (Zobas), therefore, the middle person is always the zonal administrator.

The *UK Home Office* report notes that the British Embassy in Asmara in August 2010 obtained the following information from Eritrean sources:

"Individuals have to produce their ID card and demobilisation papers...according to Art 5 of the Eritrean Peoples' Liberation Front (EPLF) Civil Law, every People's Congress has the duty and responsibility to organise Civil Status Officers who shall register births, marriages and deaths within its jurisdiction, and are duty-bound to issue certificates on request by any individual, as prescribed under Article 9 of the law. But in practice People's Congresses have not yet been re-established since independence in the spirit of the law. Therefore, registration of births, marriages and deaths is not available except in Asmara. Registration in Asmara has been in practice since the time of Italian colonisation, however, registration is not mandatory for the people - even in Asmara. That said, most people do register births in order to include all family members on their ration cards. There is no central register office where records are held." (United Kingdom Home Office (17 August 2012) *Country Of Origin Information Report - Eritrea*, pp. 111-112)

A report from the *Immigration and Refugee Board of Canada* notes under the heading 'Other Documents':

"According to the United States (US) Bureau of Consular Affairs, birth certificates and marriage certificates can only be issued to persons inside Eritrea; requests for copies should be addressed to the Office of Civil Status in the municipality in which the birth or marriage was registered (US 8 June 2006). If the birth or marriage has not been registered, the US Bureau of Consular Affairs suggests that consular offices use hospital records, baptismal records, church records or affidavits given by witnesses in lieu of the certificate (ibid.)." (Immigration and Refugee Board of Canada (27 February 2007) *Eritrea: Information on official identity documents and the names of agencies that issue them (2005 - 2006)*)

BILAB C: The American Team for Displaced Eritreans: Obtaining Documents from Eritrea

Link: http://eritreanrefugees.org/wp-content/uploads/2014/11/Obtaining_Documents.pdf

OBTAINING DOCUMENTS FROM ERITREA

Often, there are occasions when an Eritrean refugee or asylee is asked to provide official state-issued documents from Eritrea in order to process requests, particularly petitions to have a family member join the individual in the U.S.

The regime in control of Eritrea demands that members of the Eritrean Diaspora pledge allegiance to the government and provide financial support in the form of a 2% tax on net income. In the U.S., this pertains to all of Eritrean origin, be they refugees, asylees, asylum seekers or naturalized U.S. citizens. Unless in good stead with the government, including up-to-date payment of the tax, the individual is not eligible to receive official documents, such as birth certificates, marriage certificates, school transcripts, etc.

A refugee must often have to rely on secondary evidence for verifying family relationships. For example, members of the Eritrean Orthodox church often have a child baptized within a few weeks after birth, and baptismal certificates may include the child's birth date as well as names of parents and child. Sworn statements by family members or friends that they have personally observed the individuals in question together as a family, or have attended the wedding of those claiming to be spouses, or witnessed a baptism with the family members together, can serve as secondary evidence. DNA testing may also be necessary to establish parental identity when children are requested to join a parent.

If not in compliance with regime requirements, the alternative to get official documents is for the individual to complete the infamous "Form of Regret" (attached) in order to receive official documents, or to travel to Eritrea. This requires providing personal information which facilitates leverage on the individual by the regime. Once the individual signs this item, he/she is required to provide W-2 and IRS1040 returns in order to verify income and to track home and employment addresses.

Obviously, the refugee is not normally willing to comply with completing this document, and cannot in good conscience be required to do so.

The America Team for Displaced Eritreans

www.EritreanRefugees.org

Mail: P.O. Box 1555 Media, PA 19063 USA

Office and FAX: 1-610-891-8470 e-Mail: Mail@EritreanRefugees.org

... pays 2 per cent of a rehabilitation tax from gross monthly income.' It applied to citizens wherever they lived—inside the country or abroad. The penalty for non-payment is severe: denial of all assistance from the Eritrean government. No embassy will provide support and no official is allowed to deal with anyone in the diaspora if this payment has not been made.

These are some of the measures that this ruling applies to: obtaining or renewing an Eritrean passport; obtaining an Eritrean ID card or other crucial records including marriage, death and birth certificates; the purchase, sale or inheritance and transfer of property throughout Eritrea; obtaining land for house construction in one's village of origin; sending consumer goods, such as sugar, clothing, edible oil, wheat flour, etc. to one's family; claiming unaccompanied luggage on arrival in Eritrea. Before any of these measures can be undertaken proof must be provided that the 2 per cent tax has been paid in full. Students are required to con-

Security Council resolution 2023 condemned its collection, which—the resolution said—was used to 'destabilize the Horn of Africa region' and for purposes including 'procuring arms and related materiel for transfer to armed opposition groups or providing any services or financial transfers provided directly or indirectly to such groups.' The Security Council called for action saying that it: 'Decides that Eritrea shall cease using extortion, threats of violence, fraud and other illicit means to collect taxes outside of Eritrea from its nationals or other individuals of Eritrean descent.' All states were asked to halt the collection of the tax.

BILAG E: Uddrag fra: RefWorld online: <http://www.refworld.org/docid/524970044.html>

In order to maintain their full rights as citizens - particularly valuable if at some later date they wish to return and claim property or open a business - Eritreans abroad are expected to **“voluntarily” pay 2 per cent of their monthly salaries to the government.** This tax is mainly managed through local embassies and consulates. Many do pay, but increasing numbers, especially of the newly arrived, do not, whether because of their economic situations or hostility to the regime.... If they do not pay, family in Eritrea is often pressured or punished, and it will be impossible to obtain an entry visa or renew an Eritrean passport. (21 Sept. 2010, 18) Similarly, a 2009 Human Rights Watch report indicates that the government uses the two percent tax “to consolidate its control over the diaspora population by denying politically suspect individuals essential documents such as passports” (16 Apr. 2009, 75). The report provides the example of a refugee in Rome whose passport renewal was refused on the grounds that he had not paid the income tax and had not fulfilled his “national obligations” (Human Rights Watch 16 Apr. 2009, 76). Human Rights Watch also indicates that citizens who failed to carry out their military service or **who left the country illegally are required to “sign a ‘confession’ admitting to treason and failing to fulfil one’s national duty” to obtain services from embassies** (ibid.,77).

Uddrag fra: RefWorld online: <http://www.refworld.org/docid/5084f3982.html>

Various sources indicate that **families of national service evaders or deserters are punished by the authorities** (AI 2012; Human Rights Watch 2012; US 24 May 2012, Sec. 1f). For example, families are reportedly fined 50,000 Eritrean Nakfa [C\$ 3,317 (XE 10 Aug. 2012b)] for a family member’s desertion and may be imprisoned or have their property confiscated (US 24 May 2012, Sec. 1f; Human Rights Watch 2012) if they cannot pay the fine (ibid.). Human Rights Watch also indicates that a family member may be forced to perform national service in the place of the deserter, even if the family member has already completed his or her service obligations (22 Sept. 2011, 34).

Civil service may include labour for the state or for private firms owned and operated by military or political officials (Human Rights Watch 16 Apr. 2009, 25; AI 2 Nov. 2011; US June 2012). It may also include community work (Human Rights Watch 16 Apr. 2009, 47), work in the fields of health and education (ibid.; Bozzini 2011, 96), or office work (ibid.). Sources indicate that **conscripts must work in any position or location assigned by the government** (US June 2012; Bozzini 16 Feb. 2012, 4) and cannot choose between military and civil work (UK 17 Aug. 2011, para. 9.8). Bozzini also indicates that conscripts do not have recourse to any outside authority if they are mistreated during their service (16 Feb. 2012, 5). Additionally, conscripts assigned civil work are reportedly considered soldiers and can be mobilized to serve in the army at any time (Bozzini 2011, 96). According to Human Rights Watch, civil workers who leave their position without permission are considered deserters under military law (Human Rights Watch 16 Apr. 2009, 44). Eritrean refugees in Djibouti and Italy interviewed by Human Rights Watch in 2008 indicated that “there was no difference between military and civilian national service - conscripts are equally at the mercy of the state” (ibid.). **Regardless of the civil or military nature of national service work, conscripts are paid an allowance that is described as “barely sufficient for survival”** (ibid. 2012) and “minimal” (AI 2 Nov. 2011). According to Bozzini, most civil service conscripts have to wait for seven or eight years before they are paid (2011, 97). They also reportedly have **“limited” rights in areas such as marriage, property, business licences, permission to travel, and others** (Bozzini 16 Feb. 2012, 5).

However, the University of Leiden researcher notes that ID, travel permits, and other documents are not provided to conscripts **“on a clear and regular basis”**.

BILAG F: Mailsvar fra Migrationsverket til Michala Bendixen13/1-2017

GB-Trio-KTJ-Registrator
Til: Michala Bendixen
SV: Vigselattest från Eritrea

13. jan. 2017 09.18
[Skjul oplysninger](#)

Hej Michala

Tack för ditt mejl.

Dokument som ska bifogas är vigselbevis, äktenskapsbevis eller motsvarande. Eventuellt dokument som visar att äktenskapet är registrerat i hemlandet.
Detta är dem övergripande kraven och Migrationsverket kan inte uttala sig eller gå in mer på detalj om vilka exakta dokument det är eftersom att varje ansökan är individuell.

Kravet är att man måste ha bott tillsammans innan man flydde till Sverige, det finns ingen generell tid utan det görs alltid en prövning för att kunna bedöma det enskilda ärendet.
Äktenskapet bör även registreras hos svenska Skatteverket.

Med vänlig hälsning
Alexander Stjärnerstrand

Migrationsverket
Kundtjänsten
Telefon 0771-235235

Vänligen observera att du inte kan svara på detta mejl. Om du har följdfrågor ber vi dig istället skicka ett nytt mejl via webbformuläret på vår webbplats www.migrationsverket.se/e-post

www.migrationsverket.se
<https://twitter.com/migrationsverk>

-----Ursprungligt meddelande-----

Från: MIGRATIONSVERKET@migrationsverket.se [<mailto:MIGRATIONSVERKET@migrationsverket.se>]

Skickat: den 11 januari 2017 15:02:12

Till: GB-Trio-KTJ-Registrator

Ämne: Vigselattest från Eritrea

Från: GB-Malmö-Tillstånd
Skickat: den 11 januari 2017 14:48
Till: GB-Migrationsverket
Ämne: VB: Vigselattest från Eritrea

Från: Michala Clante Bendixen [<mailto:mc@bendixen.nu>]
Skickat: den 10 januari 2017 11:29
Till: GB-Malmö-Tillstånd
Ämne: Vigselattest från Eritrea

Hej

Jag har pratat med Martin Cöster, som sa jag skulle ställa min fråga direkt till er.

Jag ledar en rådgivning för flyktingar i Danmark, och vi har fått ett problem med saker från Eritrea om anknytning. Jag menar, at danska myndigheter har missuppfattat vad som gäller i Eritrea, så jag undrar hur svenska myndigheter förstår det.

Det rör sig om flyktingar från Eritrea, som bevilgats asyl efter Flyktingkonventionen - när dom söker om återförening med sina makar. Vilka krav ställs i Sverige för att et äktenskap i Eritrea ska anses som giltigt (vilka dokumenter måste man visa fram)?

Den andra fråga är: Om äktenskapet inte kan godkännas, hur lång tid måste man då ha bott tillsammans (i hemlandet) för att få tillstånd som samboende? I Danmark krävs fast samliv i 18-24 månader, även om man har barn tillsammans.

Tack så mycket i förhand!

Mange hilsner

Michala Clante Bendixen
mc@bendixen.nu / tf. 50200069

BILAG G: Human Rights Council, Report of the commission on human rights in Eritrea, maj 2016

Link: <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/ColEritrea/Pages/ReportColEritrea.aspx>

5. Reprisals against third parties

40. In its first report, the commission described cases of reprisal against family members, friends and associates for the alleged conduct of a third person. Forms of reprisal include arrest, detention, fines, harassment, eviction and the confiscation of property. Those targeted included persons close to government critics within and outside the country, Eritreans alleged to have evaded or deserted military/national service, Eritreans who left the country, Eritreans who escaped from prison and members of non-recognized religions.

41. The commission heard evidence that the punishment of third parties for alleged wrongs continues. With regard to the claims made by government officials that any punishment of third parties would be pursuant to legal proceedings on charges of aiding and abetting the alleged wrongdoer, the commission found no evidence to support this. On the contrary, all witnesses told the commission that there had been no judicial proceedings relating to their punishment.

BILAG H: UN Special Rapporteur Eritrea on human rights, maj 2014

link: http://www.chr.up.ac.za/images/files/documents/ahrdd/eritrea/unreports/2014%20report%20on%20Eritrea%20A_HRC_26_45_ENG.pdf

68. Impact on families and communities: Conscripts are posted far from their families and homes, which makes it difficult to maintain personal contacts; for example, a teacher may be posted to a remote and distant location. Compulsory national service takes away sons who should be tending family farms, which causes financial crises in farming communities. By depriving families of labour and income, everyone is put in a situation of struggling to survive and to meet basic daily needs. Conscripts and soldiers are granted leave on a discretionary basis, which may be arbitrary, so that they often work longer than 12 months without being granted leave to visit their families; and they can be denied leave arbitrarily. If they overstay their leave, even for one day, or go on leave without permission, they are usually arrested and detained.

64. The salary and allowances for dependants during the national service is so low that recruits are unable to fend for themselves or support their families. The monthly pay during the initial six months of military training and the subsequent 12 months of active service is 50 ERN, with an additional 45 ERN provided to supplement food rations. (...) The (monthly) rent for a two-bedroom house can start at 1,500 ERN.

59. Freedom of movement is curtailed in Eritrea. The checking of identification papers at control points indicates the level of restraint and monitoring that citizens of Eritrea, including national service conscripts, are required to endure. Conscripts need a pass to travel throughout the country.

66. Right to marry and found a family: The low pay and the indefinite nature of national service have an incidence on the right to marry and found a family, a fundamental right protected under article 23 of the International Covenant on Civil and Political Rights and article 10 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights. Many national service conscripts are unmarried as they have been in service throughout their working life. Furthermore, it is unlikely that the salary of a conscript meets the requirements of article 23, paragraph 3, of the Universal Declaration of Human Rights, which states that everyone who works has the right to just and favourable remuneration ensuring for himself and his family an existence worthy of human dignity.

BILAG I: Landinfo Eritrea National Service 2016

Link: http://www.landinfo.no/asset/3382/1/3382_1.pdf